

Ur gömmorna

Lasse Lindström - fotografier

Jag köpte min första kamera vid 15 års ålder med pengar från ett sommarjobb. Min storebror, som fotograferade på hobbybasis, fungerade som expert då vi valde den tyska Voightländer-kinofilmkameran i Kamera-Aitta i Åbo. I sitt hemlaboratorium visade min storebror mig också hur jag skulle framkalla de svartvita foton som jag själv hade tagit.

Även diafotografering kom tidigt in i bilden, och i färg gav detta en ny dimension till min fotohobby. Ännu mera drivkraft fick jag när det var dags att köpa en systemkamera. Vid ett tillfälle hade jag med mig två stycken på mina resor, den ena med svartvit film och den andra med diafilm.

Under tiden i gymnasiet grundade jag tillsammans med en grupp vänner en fotoklubb i skolan, och vi samlade pengar till utrustningen genom att ta klassfoton. Självfallet gick vi också med i Naantalin Näppäilijät.

Från att hobbyfotografera och göra bilder var det naturligt att gå vidare till digitalt fotomörkrum, det vill säga till datorbaserad bildbehandling, vilket sedan ledde till att jag blev utbildare i fotografi, bildbehandling och layout-program. Därutöver skapade jag läromedel för kurser och nätgymnasium.

Visuell komposition, och att presentera mitt eget perspektiv, har alltid varit viktigt för mig när jag fotograferar ett objekt. Det är också viktigt att vara medveten om vad som förblir utanför bildens gränser.

Att planera tidskrifters och böckers utseende samt ombrytning har också varit en del av mitt arbete och därtill en inspirerande hobby. I dessa uppgifter har det varit möjligt för mig att dra nytta av de lärdomar jag fått genom fotograferandet.

Under åren har jag samlat på mig ett stort antal fotografier, bland vilka jag till denna utställning har valt ut några, enligt min mening ganska lyckade verk.

Vuosien varrelta

Lasse Lindström - valokuvia

Ostin 15 vuotiaana ensimmäisen oman kameran kesätyörahoilla. Valokuvausta harrastanut isovelji toimi asiantuntijana, kun Turussa, Kamera-Aitasta, kameraksi valittiin saksalainen Voightländer -kinofilmikamera. Isoveli myös opasti minut kotilabrassaan vedostamaan itse ottamani mustavalkokuvat.

Varhaisessa vaiheessa tuli mukaan myös dia-kuvaus, mikä toi värillisenä uuden ulottuvuuden kuvaamisharrastukseeni. Lisää puhtia toimintaan tuli, kun vuorossa oli järjestelmäkameran hankinta. Jossain vaiheessa niitä oli reissuissa mukana kaksi, toisessa mustavalko- ja toisessa dia-filmi.

Lukioaikana perustimme kaveriporukalla kouluun valokuvauskerhon, johon välinerahaa hankimme ottamalla luokkakuvat. Tietysti liityimme myös Naantalin Näppäilijöihin.

Valokuvausharrastuksesta ja kuvien tekemisestä oli luonnollista siirtyä digitaaliseen valokuvapimiöön eli tietokoneella tapahtuvaan kuvankäsittelyyn, joka sitten johdatteli valokuvauksen, kuvankäsittelyn ja taitto-ohjelmien kouluttajaksi. Ohessa tuli tehtyä opetusmateriaalia kursseille ja nettilukioon.

Kuvallinen sommittelu ja oman näkemyksen esilletuominen on aina ollut minulle tärkeää kohdetta kuvatessa. Tärkeää on myös tiedostaa se, mitä jää kuvan rajauksen ulkopuolelle.

Lehtien ja kirjojen ulkoasun suunnittelu ja taittaminen on myös ollut osa työtäni ja samalla innostava harrastus. Siinä on pystynyt hyvin hyödyntämään valokuvauksessa opittuja taitoja.

Vuosien varrella on kertynyt valtava määrä valokuvia, joista tähän näyttelyyn olen valinnut muutaman, mielestäni ihan kohtuudella onnistunut otos.